

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 29/2018-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], ktorou namieta porušenie „*čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 16, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2, Ústavy SR, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 6 ods. 1, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 ods. 1, ods. 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2, ods. 3 a čl. 30 Všeobecnej deklarácie ľudských práv OSN, medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a opčného protokolu k nemu, medzinárodného dohovoru o ekonomických, sociálnych a kultúrnych právach, medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie na akomkoľvek základe, medzinárodného dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému, alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, či trestaniu a medzinárodného dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím a opčného protokolu k nemu*“ uzneseniami Okresného súdu Žilina č. k. 13 C 230/2011-514 z 25. októbra 2017, č. k. 13 C 230/2011-505 z 18. augusta 2017 a č. k. 13 C 230/2011-486 z 28. júna 2017, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. decembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie „čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 16, čl. 39 ods. 1, ods. 2, čl. 40, čl. 46 ods. 1 až 4, čl. 47 ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2, Ústavy SR, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 13, čl. 14 a čl. 6 ods. 1, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 ods. 1, ods. 2 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 1, čl. 2 ods. 1, čl. 3, čl. 5, čl. 7, čl. 8, čl. 10, čl. 12, čl. 22, čl. 25 ods. 1, čl. 28, čl. 29 ods. 2, ods. 3 a čl. 30 Všeobecnej deklarácie ľudských práv OSN, medzinárodného paktu o občianskych a politických právach a opčného protokolu k nemu, medzinárodného dohovoru o ekonomických, sociálnych a kultúrnych právach, medzinárodného dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie na akomkoľvek základe, medzinárodného dohovoru proti mučeniu a inému krutému, neľudskému, alebo ponižujúcemu zaobchádzaniu, či trestaniu a medzinárodného dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím a opčného protokolu k nemu“ uzneseniami Okresného súdu Žilina č. k. 13 C 230/2011-514 z 25. októbra 2017, č. k. 13 C 230/2011-505 z 18. augusta 2017 a č. k. 13 C 230/2011-486 z 28. júna 2017.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Rozhodnutím štátneho notárstva v Žiline sp. zn. 6D 1438/84 zo dňa 05.11.1984, sa sťažovateľ stal väčšinovým spoluvlastníkom pozemku - parcely E KN č. 152 v kat. ú. Súľov-Hradná...

O tento zdedený majetok, však chcela sťažovateľa v prospech svojej sestry [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ] a jej syna [REDAKOVANÉ] (ktorí tento pozemok násilne, bez súhlasu sťažovateľa užívajú), pripraviť ďalšia spoluvlastníčka, [REDAKOVANÉ], rod. [REDAKOVANÉ]. Keď sa jej to nepodarilo prostredníctvom zmanipulovaného THM mapovania v r. 1978-80, tak sa o to pokúsila žalobou podanou okresnému súdu v Žiline dňa 10.10.2011.

Okresný súd Žilina, i keď je celý (aj s krajským súdom Žilina) priaznivo naklonený rodine [REDAKOVANÉ] (s čím zrejme žalobkyňa počítala), keďže tam je zamestnaná manželka [REDAKOVANÉ] (jej synovca), ktorá má medzi sudcami a ostatným personálom veľmi dobrých priateľov, dokonca aj na samotnom ministerstve spravodlivosti SR (čo sa prejavilo v iných sťažovateľom oprávnené podaných žalobách na ochranu svojich práv, samozrejme odmietnutých) musel v tomto prípade na základe dokazovania a nezvratných dôkazov, konanie zastaviť i s priznaním trov konania sťažovateľovi v plnej výške 100%...

Ale aj tak, aby nebola porušená tradícia zaujatosti súdu voči sťažovateľovi,... keď už nemohol inak konať, tak aspoň sťažovateľa ukrátil na trovách, ktoré vynaložil v tomto konaní nie z vlastnej viny...

... Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že sťažovateľ má nárok na trovy vyčíslené v podaní zo dňa 25.05.2017, hlavne čo sa týka náhrady cestovného... Preto poukazuje na to, že súd mu nemôže v niektorých sporoch priznať náhradu cestovného vlastným motorovým vozidlom a v iných nie, pretože by sa jednalo o nerovnaké zaobchádzanie a diskrimináciu jeho osoby, čo je neprípustné, navyše keď je sťažovateľ odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a sprievodcu a ešte k tomu ako ťažko zdravotne postihnutý má vážne problémy so srdcom z čoho mu hrozí infarkt...

... Nakoľko Centrá právnej pomoci sústavne odmietajú sťažovateľovi poskytnúť právnu pomoc v konaniach na ochranu jeho porušovaných základných práv, čím porušujú jeho právo zaručené v čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, napriek rozhodnutiam Krajského súdu v Banskej Bystrici a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a i tomu, že v minulosti mu už bola právna pomoc Centrom Žilina poskytnutá za tých istých sociálnych podmienok, čo sťažovateľ považuje za ďalšie nerovnaké zaobchádzanie a diskrimináciu, navrhuje, aby Ústavný súd riešil aj túto otázku v zmysle svojho rozhodnutia uznesením zo dňa 23.03. 2010 sp. zn. III. ÚS 121/2010-15, príkazanim Centru Žilina - poskytnúť mu právnu pomoc aj v tomto konaní.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol takto:

„1/ základné právo [REDAKOVANÉ] o nepriznaní mu oprávnenej náhrady trov spojených s konaním s nerešpektovaním jeho zdravotného stavu v zmysle čl. 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4, čl. 2 ods. 2, čl. 16, čl. 19 ods.1, ods. 2, čl. 39 ods.1, ods.2, čl.40, čl. 46 ods.1

až 4, čl. 47, ods. 2, ods. 3, čl. 48 ods. 2, Ústavy SR, čl. 3, čl. 5 ods. 1, čl. 13, čl. 14, čl. 6 ods. 1, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl.1 ods.1, ods. 2, Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 4, 5, 10 - 16 Dohovoru o právach osôb zdravotne postihnutých, postupom okresného súdu Žilina vo veci vedenej pod sp. zn. 13C 230/2011-514 zo dňa 25.10. 2017, sp. zn. 13C 230/ /2011 zo dňa 18.08.2017 a sp. zn. 13C 230/2011-486 zo dňa 28.06.2017, porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky ruší uznesenia okresného súdu Žilina sp. zn. 13C 230/2011-514 zo dňa 25.10. 2017, sp. zn. 13C 230/2011 zo dňa 18.08.2017 a sp. zn. 13C 230/2011-486 zo dňa 28.06.2017 a vec mu vracia na nové konanie a rozhodnutie.

3/ Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ], priznáva finančné zadostučinenie vo výške 2500 Eur (slovom dve tisíc päťsto Eur), ktoré je Okresný súd Žilina povinný mu vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4/ [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť advokátovi, ktorého mu na príkaz Ústavného súdu SR, určí Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, Národná 34. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že nemá finančné prostriedky na financovanie si právneho zástupcu na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a zároveň požiadal, aby ústavný súd „dal pokyn“ Centru právnej pomoci v Žiline zastupovať ho v konaní pred ústavným súdom.

Z rozhodovacej činnosti ústavného súdu týkajúcej sa podaní sťažovateľa, ktoré predchádzali tejto sťažnosti (83 ks), vyplýva, že sťažovateľ už v minulosti viackrát žiadal Centrum právnej pomoci o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, preto mu je známe, že poskytovanie právnej pomoci a zabezpečovanie jej poskytovania fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv patrí do právomoci Centier právnej pomoci [zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi

a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov]. Napriek tomu v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 29. decembra 2017 nepreukázal, že by bol požiadal príslušné Centrum právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci na poskytnutie kvalifikovanej ochrany jeho práv v tejto veci.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2018